

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8C/332/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414206755
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414206755.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Jurajom Šteffelom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: A. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX N. XXX, občan SR, zastúpenému opatrovníkom: Z. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. XXX, občianka SR, o zaplatenie 177,98 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e s a platobný rozkaz Okresného súdu Kežmarok č. k.: 8C 332/2014 - 33 z 19.6.2015.

II. Žaloba sa z a m i e t a .

III. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na súde 24.10.2014 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného uhradiť istinu vo výške 177,98 eur s 8,50 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 177,98 eur od 28.6.2013 do zaplatenia, nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

Svoj návrh odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel 5.12.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A6658518 a Dodatok k uvedenej zmluve. Predmetom uvedenej zmluvy bolo zapožičanie žalovanému mikroprocesorovej karty SIM, ktorá mu umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Keďže v inom súdnom konaní bola zmluvná pokuta, ktorá bola dohodnutá v Dodatku k Zmluve vo výške 230,- eur, označená ako neprijateľná zmluvná podmienka, a to rozsudkom Krajského súdu Prešov spisová značka 6Co/91/2011, žalobca sa zdržal jej použitia. V súlade so zákonom sa žalobca podanou žalobou domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei MediaPad 7 Lite, a to vo výške 230,- eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný spôsobil žalobcovi tým, že získal telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uviedol, že žalovaný si bol v zmysle Dodatku vedomý, že telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v článku 1 bod 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda. V ďalšom žalobca uvádza, že okrem škody za telekomunikačné zariadenie mu vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný

proces, SIM kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Žalovaný ku dňu podania žaloby porušil zmluvné podmienky, a to tým, že za obdobie 02/2013 - 04/2013 neuhradil vyúčtované ceny za poskytnuté služby, a to vo výške 52,98 eur. Dňa 13.6.2013 zaslal žalobca žalovanému Pokus o pokonávku s rozpisom neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval úhradou pohľadávky za neuhradené služby vo výške 52,98 eur a čiastočnou úhradou náhrady škody vo výške 52,02 eur.

19.6.2015 vydal súd platobný rozkaz č. k.: 8C 332/2014-33, ktorým v plnom rozsahu vyhovel podanej žalobe. Uvedený platobný rozkaz sa napriek viacerým pokusom nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk.

Podľa § 173 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len "O.s.p.") platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

Podľa § 173 ods. 2 O.s.p. ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu.

Súd na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a zrušil platobný rozkaz v plnom rozsahu z dôvodu nemožnosti doručenia žalovanému do vlastných rúk.

Ďalej súd postupoval v súlade s ustanovením § 115a ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 80 písm. b) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi v spise, predovšetkým so samotným žalobným návrhom a jeho prílohami z 24.10.2014 a vec posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "ZEK").

Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len "OZ") záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako ja zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 51 OZ účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Vzhľadom na skutkové okolnosti, ktoré boli preukázané vykonaným dokazovaním, dospel súd k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny je čo do základu aj čo do výšky nedôvodný a nemá svoju oporu v zmluvnom dojednaní účastníkov konania.

Súd mal dostatočne za preukázané, že žalobca a žalovaný sú v zmluvnom vzťahu, a to na základe uzavretej Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A6658518 z 5.12.2012, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj Všeobecné obchodné podmienky žalobcu na poskytovanie verejnej telefónnej služby a má sa za to, že žalovaný bol s nimi vopred oboznámený. Predmetom uvedenej zmluvy bolo využívanie elektronických komunikačných služieb žalovaným. V zmysle uvedených zmlúv bol žalovaný povinný platiť mesačne poplatky za poskytnuté služby, tzv. cenu služieb vyúčtovanú mesačnými faktúrami v

súlade s článkom 11. bod 11.8 Všeobecných podmienok žalobcu na poskytovanie verejnej telefónnej služby. Pravosť ani pravdivosť týchto listinných dôkazov v konaní nebola spochybnená.

Žalobca si v tomto konaní uplatnil právo na náhradu škody vo výške 177,98 eur, ktorá mu mala vzniknúť rozdielom medzi akciovou cenou a predajnou cenou telekomunikačného zariadenia. Z predmetnej zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi účastníkmi konania, vyplýva, že akciová cena takéhoto telekomunikačného zariadenia predstavovala sumu 19,- eur, pričom skutočná predajná cena predstavovala sumu 249,- eur, teda uplatnená škoda v súvislosti s touto uzavretou zmluvou predstavuje sumu 230,- eur, z ktorej žalovaný už uhradil sumu 52,02 eur. Uplatnená škoda teda predstavuje sumu 177,98 eur.

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škodu vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu. Takto vymedzený nárok treba posudzovať podľa § 420 ods. 1 OZ, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občiansko-právnej zodpovednosti je kumulatívne splnenie všetkých podmienok, t. j. protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Nesplnenie čo i len jednej z podmienok spôsobuje, že zodpovednosť za škodu nie je daná. Preto súd na tomto mieste považuje za potrebné vyjadriť sa bližšie k predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda, a to čo už poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Protiprávne konanie je také, ktoré je v rozpore s objektívnym právom a spočíva buď v konaní alebo opomenutí. Preto aby konanie bolo kvalifikované ako protiprávne, je potrebné porušenie právnej povinnosti, ktorá bola uložená povinnému subjektu. Právne povinnosti vyplývajú buď priamo z právnych predpisov, zo zmluvy alebo z iných právnych skutočností. Rozpor s právnymi predpismi je vtedy, ak konanie priamo porušuje právne predpisy, alebo aj vtedy, keď právne predpisy obchádza. Protiprávnosť sa nepredpokladá a poškodený má povinnosť ju dokazovať. Ďalšou podmienkou pre vznik zodpovednosti za škodu je samotná škoda. Škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Pri vecnej škode sa rozoznáva škoda skutočná a ušlý zisk. Skutočná škoda je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti a príčinnej súvislosti s ňou. Ďalej je potrebná existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že je potrebné z celého reťazca všeobecnej príčinnosti sledovať len tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Najprv je potrebné zistiť, či bola škoda spôsobená v zmysle občianskeho práva a potom je potrebné zisťovať existenciu príčin tejto škody. Takýmito príčinami môže byť protiprávny úkon, úmyselné konanie proti pravidlám občianskeho spolujití, určitým spôsobom kvalifikovaná škodná udalosť a iné. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe skutočností, ktoré prichádzajú do úvahy ako príčina vzniku škody, existuje tá skutočnosť, s ktorou Občiansky zákonník zodpovednosť v danom prípade spája. Posledným nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za spôsobenú škodu je zavinenie, ktoré býva definované ako psychický vzťah škodcu k vlastnému protiprávnemu konaniu a ku škode. Tento vzťah je vyjadrený buď ako priamy alebo nepriamy úmysel, alebo ako vedomá alebo nevedomá neobstarlivosť. Zavinenie ako psychický vzťah musí zahrňovať všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty, teda protiprávny úkon, škodu a príčinnú súvislosť medzi nimi. Občiansky zákonník je vo všeobecnosti založený na princípe zodpovednosti za predpokladané neobstarlivosťné zavinenie. Poškodený musí preukazovať, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška je v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Naopak, dôkazné bremeno, ktoré smeruje k vyvráteniu domnienky viny, nesie škodca, ktorý ak sa chce vyviníť (exculpovať) musí preukázať, že škodu nezavinil.

Žalobca tvrdí, že mu porušením zmluvnej povinnosti žalovaného vznikla škoda, ktorá sa rovná rozdielu medzi trhovou cenou mobilného zariadenia a jeho akciovou cenou. Súd vychádzajúc z vyššie uvedených všeobecných predpokladov zodpovednosti za škodu dospel k takému záveru, že nie sú splnené uvedené podmienky a nie je tak daná ani zodpovednosť žalovaného za škodu, ktorú si uplatňuje žalobca v tomto konaní.

Súd uvádza, že za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky žalobcu tento predáva mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť aj iným spôsobom, napr. podmieneným právnym úkonom. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného zariadenia tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparaovaný prehodnotením svojho rozhodnutia tak, že sa nesplnili jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože za mobilné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu.

Taktiež je potrebné poukázať na to, že škoda ako majetková ujma, a to zmenšenie majetkového stavu poškodeného, teda žalobcu, mala vzniknúť vtedy, keď žalobca predal žalovanému podľa Dodatku zľavnený mobilný telefón/koncové telekomunikačné zariadenie. Až následne žalovaný nedodrжал svoju povinnosť a riadne nezaplatil za služby poskytované žalobcom. V takomto prípade najskôr došlo k zníženiu majetku vo sfére žalobcu keď poskytol zľavu na mobilný telefón/koncové telekomunikačné zariadenie a až po uplynutí času došlo k porušeniu povinnosti žalovaného riadne platiť za služby v roku 2013, ako vyplýva z pokusu o pokonávku a z predložených faktúr. Teda z časového hľadiska žalobca zamieňa príčinu s následkom, inak povedané najskôr malo dôjsť k následku (vzniku škody) a potom k príčine (protiprávnemu konaniu).

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno a žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa žalovaný dopustil porušenia svojich zmluvných povinností po dobu viazanosti, preto súd žalobu zamietal ako nedôvodnú.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., teda podľa zásady úspechu v konaní. Žaloba bola podaná nedôvodne, a teda žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania.

Keďže si žalovaný žiadne trovy v priebehu konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy z obsahu spisu nevyplývajú, súd vyslovil, že mu ich náhradu nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd Prešov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.